

Den forrige fyr

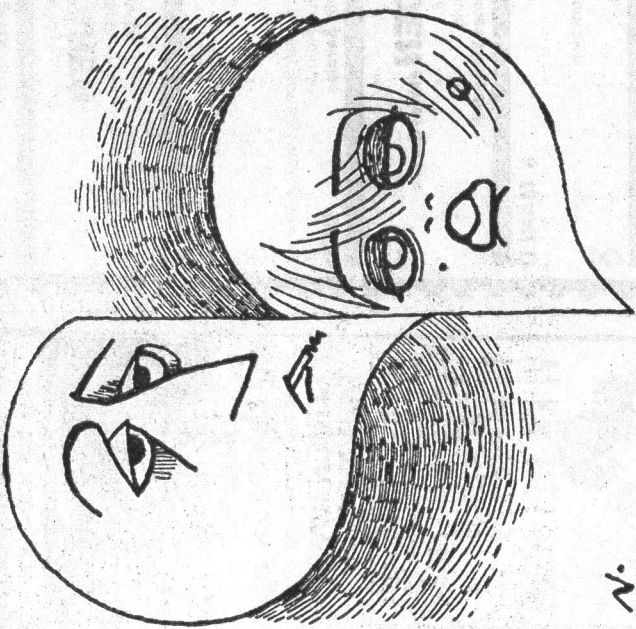
Forleden fortalte jeg — som sædvanlig på anden hånd — her i spalten om bossen i New York. Et par kvindelige læsere har siden da — mere eller mindre direkte — ladet mig forstå at de folte sig udenfor og godt kunne tænke sig i stedet at høre lidt mere om, hvordan det er at være kvinde i byen.

Så O.K.: I dag er det dame-ocean over og komme en smule nærmere verdens egentlige og navnkundigste navle, Danmark, ved at nå til Manchester i England.

I Manchester har jeg nemlig en god gammel irsk ven og kollega, Mike O'Clennan, der — i emigreret nedværdigelse — skriver i et par af de britiske popblade. Det meste af hans tid som free-lance journalist i moderne musik går i øvrigt — typisk nok for hans noble nationalitet — med at prøve at finde en irer der er en tospaltet værd.

Nå, men forleden havde han, fortæller han i et brev, fået den gode idé at gå ind på et igangværende diskotek og da og dér — kl. 2.00 om natten — lave en enquête. Han stillede så mange som muligt af pigerne (vi mænd interesserer nu engang ikke os mænd så meget), dvs. så mange af dem som han kunne nå at tale med og så mange der kunne tale rent som vel muligt, spørgsmålet: 'Hvad husker du tydeligst ved den forrige fyr, du kom sammen med?'

Hans svar, opsamlet på dette Manchester-diskotek der skulle ligne Daddy's Dance Hall, fik ham til både at grine og græde. Og da han generost refererede dem i sit brev, stod jeg ham fuldt på

N.

Tegning: Peder Nyman

Så nu skal De bare høre hvad Mike fandt ud af med hensyn til pigernes forhold til den forhenværende.

Julie Charlton, Manchester: — Han elskede at gå på diskoteker, så vi kom ud flere gange om ugen, og det kunne jeg godt lide. Man han dansede ikke én eneste gang! Han kunne bedst lide at stå og se på alle de andre, og ligemeget hvor meget jeg bad ham ville han ikke selv sætte en fod på dansegulvet!

Valerie Carter, på besøg fra London: — Det jeg tydeligst husker er de flotte gaver han købte til mig. Gang på gang modte han op med de mest fantastiske buketter jeg nogen sinde har set. Det tror han

Sarah Evans, do.: — Ah, vi skulle altid gå ud sammen med hans venner, og når vi var sammen med dem talte han næsten ikke til mig. Men han var så smuk!

Gillian Woods, Bristol: — Det jeg bedst kan huske er hans fødder, for han snublede altid over dem. Da jeg begyndte at komme sammen med ham sagde alle mine venner at det ville blive smadder godt, og nu forstår jeg først hvad de mente — han smadrede nemlig alting! På den korte tid vi kom sammen fik han smadret et spisebord ved en fest, min lillebrors væge, tre tøjstativer i modeforretninger, min fars præmie-platte fra Skytteforeningen og en hel del tallerkner og glas. Godt jeg slap af med ham!

Carol Thompson, hendes veninde: — Det eneste jeg husker ham for var hans vogn. En sort Mini, og den var lille — men den havde skind-polstring i mink!

Heleen Ramsden, Huddersfield: — Jeg husker mest af alt, at han havde en åndssvaghed på, evig og altid. Ærligt talt, den idiotiske hat er det eneste jeg kan huske — og den ville jeg virkelig helst glemme! Debbie Ash: — Der var ikke noget virkelig galt med ham. Måske var det derfor, han kedede mig sådan. Jeg kan bedre lide ham jeg har nu. Han er temmelig fæl!

Diana Parker, Essex: — Åh, hans øjne var så blå og han var så solbrændt! Han lignede en filmstjerne. Desværre var der alt for mange — også ham selv — der syntes det!

Brenda Day, hendes veninde: — Hans fodbold-mani blev ulidelig. Når han ikke spillede trænede han, og når han ikke gjorde nogen af delene så fandt jeg en anden som foretrak mig fremfor at løbe rundt og glo på en dum bold!

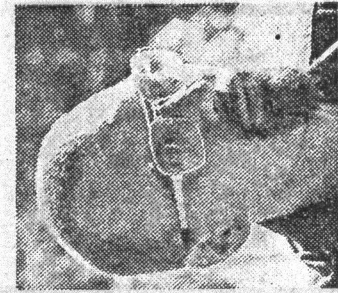
Janet King, så irsk som Mike selv: — Det jeg husker er hans stemme. Jeg måtte udholde hans rædselsfulde udgaver af top-tyve hver eneste dag. Af én eller anden grund troede han, han havde en fantastisk smuk stemme. Da han sagde han måske snart ville begynde at synge med en lokal gruppe slog jeg op med ham. Der var ti eller tolv udtalelser til, men disse var nok for mig. Kvinder, genkend jeres nuværende, forrige eller fremtidige fyr! Mænd, genkend jer selv eller (hvis det endelig skal være) jeres bedste ven!

Da jeg havde læst Mike O'Clennan's brev fik jeg umiddelbart lyst til at gå ned og lave samme enquête i Jomfruburet, på Tordenskjold, hos Madame Arthur, ja hvor som helst i byen hvor mennesker af afvekslende køn mødes. Men jeg tog mig hurtigt sammen og opgav det. For det første tror jeg ikke det kunne gøres bedre end Mike har gjort det, og som digteren Ezra Pound skrev til

junior-kollegaen T.S. Eliot, Nobelprismodtager 1948, mens denne endnu var bankassistent: Hvis noget er gjort bedre for, er det overflødig at gøre det igen.

Og for det andet tror jeg, at det under alle omstændigheder ville give samme resultat at foretage en sådan enquête — næsten uanset hvilken by det foregik i.

Er det ikke rigtigt, piger?

Dan Turèll i byen

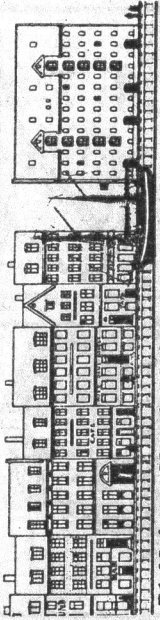
Vær god ved gæster

Man skal forkæle sine gæster, uanset om de kommer fra Ringsted eller Rio.

Forretningsforbindelser, venner eller familie.

Ta' dem med i Pakhuskælderen. Her kan De være sikker på, at alt er i de bedste hænder. Få en enkel og rigtig dansk frokost eller raffineret international middag. Lige midt i København.

Pakhuskælderen

71 Nyhavn Hotel, Nyhavn 71, 1051 København K
Tlf. 01-1 85 85. Telex 27 558